

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแรงงานประมง
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยแรงงานประมง

เหตุผล

เนื่องจากสภาพการจ้าง สภาพการทำงานในภาคประมงมีความแตกต่างจากการทำงานของลูกจ้างทั่วไป ซึ่งมีความเสี่ยงภัยทางทะเลและมีระยะเวลาการทำงานที่ต่อเนื่องเป็นเวลานาน กฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน คือกฎกระทรวงคุ้มครองแรงงานในงานประมงทะเล พ.ศ. ๒๕๕๗ ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับสภาพการจ้าง สภาพการทำงานแก่คนงานประมงทะเล แต่มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องและครอบคลุมสภาพการจ้างงานในงานประมงทั้งหมด จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายว่าด้วยแรงงานประมงให้ครอบคลุมประมงทุกภาคส่วน เพื่อคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานประมงให้สอดคล้อง กับมาตรฐานระหว่างประเทศ เป็นการป้องกันการใช้แรงงานที่ผิดกฎหมายในภาคการประมง รวมทั้งวางมาตรการในการควบคุม กำกับ ดูแล และบริหารจัดการในการออกใบรับรองด้านแรงงานภาคประมงให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และเป็นการส่งเสริม พัฒนา และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในกิจการภาคประมงของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แรงงานประมง
พ.ศ.

.....
.....
.....

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยแรงงานประมง

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เนื่องจากสภาพการจ้าง สภาพการทำงานในภาคประมงมีความแตกต่างจากการทำงานของลูกจ้างทั่วไป ซึ่งมีความเสี่ยงภัยทางทะเลและมีระยะเวลาการทำงานที่ต่อเนื่องเป็นเวลานาน กฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันคือกฎกระทรวงคุ้มครองแรงงานในงานประมงทะเล พ.ศ. ๒๕๕๗ ออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ไม่อาจให้ความคุ้มครองแก่คนงานประมงให้ได้รับความเป็นธรรม มีมาตรฐาน สภาพการจ้าง สภาพการทำงาน ความปลอดภัย และสุขอนามัยในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายว่าด้วยแรงงานประมงให้ครอบคลุมประมงทุกภาคส่วน เพื่อคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานประมงให้สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศ เป็นการป้องกันการใช้แรงงานที่ผิดกฎหมายในภาคการประมง รวมทั้งวางมาตรการในการควบคุม กำกับ ดูแลและบริหารจัดการในการออกใบรับรองด้านแรงงานภาคประมงให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และเป็นการส่งเสริม พัฒนา และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในกิจการภาคประมงของประเทศ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแรงงานประมง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับกับแรงงานประมงทุกคนและเรือประมงทุกลำที่ทำการประมงพาณิชย์ทุกรูปแบบ เว้นแต่ การทำประมงในแม่น้ำ ทะเลสาบ ลำคลอง การทำประมงเพื่อยังชีพ และการทำประมงเพื่อสันตินาการ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าของเรือประมง” หมายความว่า

(๑) ผู้มีกรรมสิทธิ์ในเรือประมง

(๒) ผู้เช่าซื้อเรือประมง

(๓) ผู้เช่าเรือประมงเปล่า

(๔) ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้กระทำการแทนบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓)

(๕) ผู้ซึ่งบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) มอบหมายให้เป็นผู้จัดหาแรงงานประมงเพื่อประโยชน์ของบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ซึ่งมีใช้การประกอบธุรกิจจัดหางาน ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นผู้ควบคุมดูแลการทำงานหรือรับผิดชอบในการจ่ายค่าจ้างให้แก่แรงงานประมงที่มาทำงานนั้นหรือไม่ก็ตาม

(๖) ผู้ซึ่งเข้ารับช่วงหน้าที่และความรับผิดชอบจากบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) โดยไม่คำนึงถึงว่าได้ทำหน้าที่หรือรับผิดชอบได้สำเร็จหรือไม่ก็ตาม

“แรงงานประมง” หมายความว่า บุคคลทุกคนที่ได้รับการจ้างงาน หรือได้รับมอบหมายตามความสามารถไม่ว่าด้านใด หรือให้ประกอบอาชีพบนเรือประมงใด ๆ ก็ตาม รวมถึง บุคคลที่ทำงานบนเรือ โดยได้รับเงินตามส่วนแบ่งของสิ่งที่จับมาได้ แต่ไม่รวมถึง คนนำร่องเรือ กำลังพลของกองทัพเรือ หรือบุคคลอื่นในหน่วยงานของรัฐ และบุคคลที่ประจำอยู่บนฝั่งซึ่งปฏิบัติงานบนเรือประมง และผู้สังเกตการณ์ทางการประมง

“ประมงเพื่อยังชีพ” หมายความว่า การทำการประมงที่จับเพื่อแบ่งปันและบริโภคภายในครอบครัว และญาติพี่น้องเป็นหลัก หรือขายให้กับผู้บริโภคโดยตรงโดยไม่ผ่านคนกลาง

“ข้อตกลงการจ้างแรงงานประมง” หมายความว่า สัญญาจ้างงาน หรือข้อตกลงซึ่งกำหนดรายละเอียดตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด

“เรือประมง” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิดที่ใช้หรือเจตนาจะใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำในทางการพาณิชย์ และให้หมายความรวมถึงยานพาหนะทางน้ำที่ใช้สนับสนุนเรือที่ใช้ทำการประมง ขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือแปรรูปสัตว์น้ำ

“ตันกรอสส์” หมายความว่า หน่วยที่ใช้กำหนดขนาดของเรือที่คำนวณได้ตามกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย

“ความยาว” หมายความว่า ความยาวของเรือประมงซึ่งต้องเป็นร้อยละ ๙๖ ของความยาวทั้งหมดของเส้นแนวน้ำ ที่ความลึกของเรือเมื่อกินน้ำลึกร้อยละ ๘๕ เป็นอย่างน้อย โดยวัดจากเส้นกระดูกงูเรือ หรือวัดจากความยาวจากหัวเรือถึงเพลหางเสือเรือที่เส้นแนวน้ำนั้น หากมีความยาวมากกว่า ทั้งนี้ ในเรือที่ออกแบบมาให้กระดูกงูมีความลาดเอียงนั้น เส้นแนวน้ำที่ใช้วัดความยาวต้องขนานกับเส้นแนวน้ำที่กำหนดไว้

“ความยาวตลอดลำเรือ” หมายความว่า ความยาวของเรือประมงซึ่งต้องเป็นระยะเส้นตรงขนานไปกับเส้นแนวน้ำที่กำหนดไว้ จากจุดที่อยู่หน้าสุดของหัวเรือถึงจุดหลังสุดของท้ายเรือ

“จัดหางาน” หมายความว่า ประกอบธุรกิจจัดหางานให้แก่คนหางานเพื่อคัดเลือกและบรรจุแรงงาน ประมงหรือหาแรงงานประมงให้แก่เจ้าของเรือประมง โดยจะเรียกหรือรับค่าบริการหรือไม่ก็ตาม และให้หมายรวมถึง การเรียกเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อคัดเลือกและบรรจุแรงงานประมง

“ค่าบริการ” หมายความว่า เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ให้เป็นการตอบแทนการจัดหางาน

“ค่าใช้จ่าย” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการจัดหางาน

“ค่าจ้าง” หมายความว่า ค่าจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและให้หมายความรวมถึง เงินส่วนแบ่งที่นายจ้างตกลงจ่ายให้แก่ลูกจ้างตามมูลค่าสัตว์น้ำที่จับได้

“ค่าทำงานในวันหยุด” หมายความว่า เงินที่เจ้าของเรือประมงจ่ายให้แก่แรงงานประมงเป็นการตอบแทนการทำงานในวันหยุด

“ชั่วโมงการพัก” หมายความว่า เวลานอกเหนือจากชั่วโมงการทำงาน ซึ่งไม่รวมถึงการหยุดพัก ในระยะเวลาสั้นๆ จากการทำงาน

“ไต่ก้ง” หมายความว่า ผู้ควบคุมเรือตามกฎหมายว่าด้วยการประมง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการแรงงานประมง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ การจ้างงานระหว่างเจ้าของเรือกับแรงงานประมงตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่อยู่ภายใต้บังคับ กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงาน

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง สาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงมีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับราชการของกระทรวงนั้น

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ ในระยะเริ่มแรกความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๔๘ ไม่ให้ใช้บังคับแก่ เรือประมงที่มีความยาวน้อยกว่า ๒๔ เมตร หรือออกทำการประมงน้อยกว่า ๓ วัน หรือออกเดินเรือในทะเล น้อยกว่า ๒๐๐ ไมล์ทะเล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้ความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๔๘ มีผลใช้บังคับกับเรือประมงที่มีความยาวน้อยกว่า ๒๔ เมตร หรือออกทำการประมงน้อยกว่า ๓ วัน หรือออกเดินเรือในทะเลน้อยกว่า ๒๐๐ ไมล์ทะเล เมื่อใดก็ได้หลังพ้นกำหนดห้าปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องปัดภัยพิบัติสาธารณะ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จะยกเว้นการให้เรือประมง ไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ภายใต้เงื่อนไขใด ๆ หรือในกรณีใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๙ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณขนาดตันกรอสส์ของเรือประมง ให้สามารถเปรียบเทียบความยาวของเรือประมงกับขนาดตันกรอสส์ ตามตารางเปรียบเทียบที่อธิบดีกรมเจ้าท่าประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐ บรรดาคดีที่เกิดจากข้อพิพาทระหว่างเจ้าของเรือประมงกับแรงงานประมง หรือทายาทหรือระหว่างบุคคลดังกล่าวกับเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐ อันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลแรงงาน

หมวด ๒

ความรับผิดชอบของเจ้าของเรือประมง ไต้ก๋ง และแรงงานประมง

มาตรา ๑๑ ให้เจ้าของเรือประมงจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานและดำรงชีวิตบนเรือ

สิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ที่จำเป็นตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมประมงประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติงานบนเรือประมงให้ไต้ก๋งต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลให้แรงงานประมงใช้อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยตลอดเวลาที่ปฏิบัติงานบนเรือ

(๒) บริหารจัดการแรงงานประมง โดยคำนึงถึงความปลอดภัยและสุขอนามัย

(๓) อำนวยความสะดวกในการฝึกอบรม เพื่อสร้างจิตสำนึกเรื่อง ความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงานบนเรือ

(๔) จัดให้มีแนวปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยในการเดินเรือ การรักษาความปลอดภัยบนเรือ และตามมาตรฐานอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้เจ้าของเรือปีบบังคับหรือแทรกแซงการใช้ดุลยพินิจในทางวิชาชีพของไต๋ก๋ง ในการตัดสินใจอันมีความจำเป็นต่อความปลอดภัยของเรือ หรือความปลอดภัยของแรงงานประมงบนเรือ

หมวด ๓

ข้อกำหนดขั้นต่ำสำหรับการทำงานบนเรือประมง

ส่วนที่ ๑

อายุขั้นต่ำ

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้เจ้าของเรือประมงจ้างแรงงานประมงที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีทำงานบนเรือประมง เว้นแต่การฝึกอบรมของบุคคลที่มีสัญชาติไทย อายุไม่ต่ำกว่าสิบหกปี ในด้านอาชีพประมงตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษา

การฝึกอบรมตามวรรคหนึ่งต้องเป็นงานที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือความปลอดภัยหรือกระทบต่อศีลธรรมอันดี และงานที่ทำในระหว่าง เวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๐๕.๐๐ นาฬิกา

ส่วนที่ ๒

การตรวจสุขภาพ

มาตรา ๑๕ ห้ามเจ้าของเรือประมงให้แรงงานประมงทำงานบนเรือ โดยที่แรงงานประมงไม่มีใบรับรองแพทย์มาแสดงว่ามีความพร้อมด้านสุขภาพในการทำงานบนเรือประมงที่อยู่ในทะเลเกินกว่าสามวันถึงสามสัปดาห์ หรือเกินกว่าสามสัปดาห์ขึ้นไป หรือความยาวเรือตั้งแต่ยี่สิบสี่เมตรขึ้นไป ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมการแพทย์ประกาศกำหนด

ใบรับรองแพทย์แสดงว่าแรงงานประมงมีความพร้อมด้านสุขภาพในการทำงานบนเรือให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมการแพทย์ประกาศกำหนด

หมวด ๔
เงื่อนไขในการปฏิบัติงาน

ส่วนที่ ๑
อัตรากำลัง และ ชั่วโมงการพัก

มาตรา ๑๖ ให้เจ้าของเรือประมงจัดให้มีจำนวนแรงงานประมงให้เหมาะสมกับสภาพการทำงานบนเรือ ภายใต้การกำกับดูแลของไต้ก๋ง ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ให้เจ้าของเรือประมงจัดให้แรงงานประมงมีชั่วโมงการพักที่เพียงพอต่อสุขภาพและความปลอดภัย ภายใต้การกำกับดูแลของไต้ก๋ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๒
รายชื่อแรงงานประมง

มาตรา ๑๘ ให้เจ้าของเรือประมงจัดให้มีบัญชีรายชื่อแรงงานประมงแสดงและส่งสำเนาให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนออกทำการประมง และมีสำเนาเก็บไว้บนเรือ เพื่อตรวจสอบให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๓
ข้อตกลงการจ้างแรงงานประมง

มาตรา ๑๙ ให้เจ้าของเรือประมง หรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของเรือประมงจัดทำข้อตกลงการจ้างแรงงานประมงเป็นหนังสือที่มีข้อความถูกต้องตรงกันจำนวนสองฉบับ โดยจัดทำเป็นคู่ฉบับให้นายจ้างจัดเก็บไว้หนึ่งฉบับ และอีกฉบับหนึ่งให้แรงงานประมงเก็บไว้ พร้อมทั้งจะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้

ข้อตกลงการจ้างแรงงานประมงตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) นามสกุล และชื่ออื่น ๆ ของแรงงานประมง วันเดือนปีเกิดหรืออายุ และสถานที่เกิด
- (๒) สถานที่และวันที่ทำข้อตกลง
- (๓) ชื่อ และเลขทะเบียนของเรือประมง หรือเรือซึ่งแรงงานประมงทำงานบนเรือ
- (๔) ชื่อนายจ้าง หรือเจ้าของเรือประมง หรือบุคคลอื่น ๆ ที่ทำข้อตกลงกับแรงงานประมง
- (๕) การเดินเรือหรือเส้นทางการเดินเรือ หากสามารถกำหนดได้ในขณะทำข้อตกลง

- (๖) ความสามารถในตำแหน่งที่แรงงานประมงได้รับการจ้างงาน หรือมอบหมายให้ทำงาน
- (๗) สถานที่ และวันที่แรงงานประมงได้รับการกำหนดให้รายงานตัวเข้าทำงานบนเรือ ถ้าระบุได้
- (๘) การจัดหาสิ่งต่าง ๆ ให้แก่แรงงานประมง เว้นเสียแต่ ได้มีระบบอื่นไว้เป็นทางเลือกแล้ว

ตามกฎหมายหรือข้อบังคับภายในประเทศ

(๙) จำนวนค่าจ้าง หรือจำนวนส่วนแบ่ง และวิธีการคำนวณส่วนแบ่งดังกล่าว หากใช้ส่วนแบ่งเป็นพื้นฐาน ในการจ่ายค่าตอบแทน หรือจำนวนค่าจ้างและส่วนแบ่ง และวิธีการคำนวณส่วนแบ่ง หากใช้ส่วนทั้งค่าจ้างและส่วนแบ่งเป็นพื้นฐานในการจ่ายค่าตอบแทน และค่าจ้างขั้นต่ำตามข้อตกลง

(๑๐) การสิ้นสุดข้อตกลง และเงื่อนไขในการสิ้นสุดข้อตกลง

(ก) หากข้อตกลงทำขึ้นโดยมีกำหนดระยะเวลา ให้กำหนดวันสิ้นสุดของข้อตกลง

(ข) หากข้อตกลงทำขึ้นโดยกำหนดเส้นทางการเดินเรือ ให้กำหนดท่าเรือปลายทาง และเวลาที่ข้อตกลงต้องสิ้นสุดลง ภายหลังจากเรือเทียบท่า ก่อนที่แรงงานประมงจะถูกเลิกจ้าง

(ค) หากข้อตกลงทำขึ้นโดยไม่มีกำหนดระยะเวลาสิ้นสุด ให้กำหนดเงื่อนไขที่แต่ละฝ่ายมีสิทธิบอกเลิกข้อตกลง ตลอดจน ระยะเวลาแจ้งการบอกเลิกข้อตกลง โดยระยะเวลานั้นต้องไม่น้อยเกินไปสำหรับ นายจ้าง หรือเจ้าของเรือประมง หรือบุคคลอื่น ๆ ที่ทำข้อตกลงกับแรงงานประมง

(๑๑) การคุ้มครองที่ครอบคลุมถึงแรงงานประมง ในกรณีเสียชีวิต บาดเจ็บ หรือเจ็บป่วยอันเกี่ยวข้องกับการทำงาน

(๑๒) จำนวนวันลาประจำปีโดยได้รับค่าจ้าง หรือสูตรที่ใช้ในการคำนวณวันลา เท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้

(๑๓) ขอบเขตของการประกันสังคมและสุขภาพ และสิทธิประโยชน์ที่นายจ้าง เจ้าของเรือประมง หรือบุคคลอื่น ๆ ที่ได้จัดให้แก่แรงงานประมงตามข้อตกลงกับแรงงานประมง ตามที่จะพึงปฏิบัติ

(๑๔) สิทธิของแรงงานประมงที่จะได้รับการส่งตัวกลับ

(๑๕) สิ่งอ้างอิงในการทำข้อตกลงจากการร่วมเจรจาต่อรอง เท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้

(๑๖) ช่วงเวลาในการพักขั้นต่ำ ตามกฎหมาย ข้อบังคับ หรือมาตรการอื่น ๆ ภายในประเทศ และ

(๑๗) รายการอื่นใดตามที่อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ ให้เจ้าของเรือประมงมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ชี้แจงแรงงานประมงให้เข้าใจถึงเงื่อนไขต่างๆ ที่กำหนดในข้อตกลงการจ้างแรงงานประมง ตามมาตรา ๑๙

(๒) จัดทำและเก็บรักษาบันทึกชั่วโมงการทำงานของแรงงานประมงไว้เพื่อการตรวจสอบ

(๓) ในกรณีที่มีข้อพิพาทเกี่ยวกับการทำงานให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ชี้ขาด

การยุติข้อพิพาทตาม (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ที่อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกำหนด

มาตรา ๒๑ ความในมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ ไม่ใช่บังคับกับเจ้าของเรือประมงผู้ซึ่งเดินเรือโดยตนเองแต่เพียงผู้เดียว

ส่วนที่ ๔ การส่งตัวกลับ

มาตรา ๒๒ ให้เจ้าของเรือประมง จัดการให้แรงงานประมงเดินทางกลับภูมิลำเนาหรือสถานที่อื่นตามที่ตกลงกันโดยให้เจ้าของเรือประมงดำเนินการหรือออกค่าใช้จ่ายใด ๆ ระหว่างการเดินทาง ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ครบกำหนดเวลาตามข้อตกลงการจ้างแรงงานประมงในระหว่างเวลาที่แรงงานประมงทำงานอยู่ ณ สถานที่อื่นอันมิใช่สถานที่ทำข้อตกลงการจ้างแรงงานประมง

(๒) เจ้าของเรือประมงหรือแรงงานประมงบอกเลิกข้อตกลงการทำงานโดยมีเหตุอันสมควรก่อนครบกำหนดตามข้อตกลงการจ้างแรงงานประมง หรือเจ้าของเรือประมงเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในข้อตกลงการจ้างแรงงานประมงโดยแรงงานประมงไม่ยินยอม

(๓) เมื่อมีเหตุดังต่อไปนี้เกิดขึ้น

(ก) แรงงานประมงไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อันเนื่องมาจากเจ็บป่วย บาดเจ็บ หรือมีสภาพร่างกายหรือจิตใจที่ไม่สามารถปฏิบัติงานได้

(ข) เมื่อเจ้าของเรือประมงไม่สามารถดำเนินการประมงต่อไป

(ค) เรือประมงอับปางหรือไม่อาจใช้งานได้โดยสิ้นเชิง

(ง) กรณีอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีที่เจ้าของเรือประมงไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และหน่วยงานราชการได้ดำเนินการส่งแรงงานประมงกลับ ให้หน่วยงานราชการนั้นมีสิทธิไต่เบี่ยสำหรับเงินที่ได้จ่ายไปแล้วนั้นคืนจากเจ้าของเรือประมง

มาตรา ๒๓ เจ้าของเรือประมงไม่ต้องออกค่าใช้จ่ายระหว่างการเดินทางตามมาตรา ๒๒ ในกรณีเลิกข้อตกลงการจ้างแรงงานประมงเนื่องจากแรงงานประมง ได้กระทำความผิดต่อกฎหมายของรัฐเจ้าของธง หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่อย่างร้ายแรง หรือไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงการจ้างแรงงานประมง ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่าเจ้าของเรือประมงไม่ปฏิบัติตาม

มาตรา ๒๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเพื่อให้แรงงานประมง ได้เดินทางกลับตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมการกงสุลประกาศกำหนด

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้กรมการกงสุลหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย มีสิทธิไต่เบี่ยเพื่อค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายไปตามวรรคหนึ่งและค่าเสียหายใด ๆ จากเจ้าของเรือประมงพร้อมดอกเบี้ยร้อยละสิบห้าต่อปี นับแต่วันที่ได้ออกค่าใช้จ่ายเพื่อส่งตัวแรงงานประมงกลับตามมาตรา ๒๒

สิทธิไต่เบี่ย ให้มีอายุความสิบปีนับแต่วันที่ได้ออกค่าใช้จ่ายดังกล่าว

ส่วนที่ ๕ การคัดเลือกและการบรรจุ

มาตรา ๒๕ ห้ามผู้ใดจัดหางานให้คนงานเพื่อไปทำงานเป็นแรงงานประมง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนงาน

ห้ามผู้ใดประกอบธุรกิจนำคนต่างด้าวมาทำงานเป็นแรงงานประมงกับนายจ้างในประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมการจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

มาตรา ๒๖ ในการจัดหางานให้คนงานเพื่อไปทำงานเป็นแรงงานประมง หรือในการนำคนต่างด้าวมาทำงานเป็นแรงงานประมงกับนายจ้างในประเทศ ห้ามผู้ใดเรียกรับค่าบริการและค่าใช้จ่ายเป็นเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากแรงงานประมง เว้นแต่ เป็นค่าใช้จ่ายที่อยู่ในความรับผิดชอบของคนงานที่เจ้าของเรือประมงได้ออกไปก่อนตามที่อธิบดีกรมการจัดหางานประกาศกำหนด

ผู้ใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนงาน หรืออธิบดีกรมการจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงาน แล้วแต่กรณี

ส่วนที่ ๖ การจ่ายเงินให้แก่แรงงานประมง

มาตรา ๒๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานโดยคำแนะนำของคณะกรรมการอาจประกาศกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำสำหรับแรงงานประมงเพื่อใช้บังคับแก่เรือประมง เพื่อให้แรงงานประมงได้รับอัตราค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเป็นธรรม

การพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำสำหรับแรงงานประมง ให้คำนึงถึงมาตรฐานการครองชีพ ต้นทุนการประกอบกิจการ ราคาของสินค้าและบริการ ความสามารถทางธุรกิจ ผลผลิตทางแรงงานและสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รวมทั้งธรรมเนียมปฏิบัติในการจ้างงานของแรงงานประมงด้วย

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามมาตรา ๒๗ แล้ว ห้ามเจ้าของเรือประมงจ่ายค่าจ้างต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่ประกาศกำหนดให้แก่แรงงานประมง

มาตรา ๒๙ ให้เจ้าของเรือประมงจ่ายค่าจ้าง ค่าตอบแทนการทำงาน และค่าทำงานในวันหยุดให้ถูกต้องและตามกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีการคำนวณค่าจ้าง ค่าตอบแทนเป็นรายเดือน ให้จ่ายเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง เว้นแต่จะมีการตกลงกันเป็นอย่างอื่นที่เป็น ประโยชน์แก่แรงงานประมง

(๒) เงินส่วนแบ่งที่นายจ้างตกลงจ่ายให้แก่ลูกจ้างตามมูลค่าของสัตว์น้ำที่จับได้ให้จ่าย

ตามกำหนดเวลาที่ตกลงกัน แต่ต้องไม่เกินสามเดือนต่อหนึ่งครั้ง

(๓) ค่าทำงานในวันหยุด ให้จ่ายเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง

มาตรา ๓๐ การจ่ายค่าจ้าง ค่าตอบแทนการทำงาน ค่าทำงานในวันหยุด ให้เจ้าของเรือประมงจ่ายให้แก่แรงงานประมงโดยการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของแรงงานประมงในธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่นตามที่ตกลงกันหรือตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑ เงินค่าจ้าง ค่าตอบแทนการทำงาน ค่าทำงานในวันหยุด ที่แรงงานประมงได้รับทั้งหมด หากแรงงานประมงประสงค์จะโอนให้ครอบครัวทั้งหมดหรือบางส่วน ให้เจ้าของเรือประมงดำเนินการให้แรงงานประมงโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมจากค่าธรรมเนียมที่จะต้องชำระให้แก่ธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่น

หมวด ๕ ที่พักอาศัยและอาหาร

มาตรา ๓๒ ให้เจ้าของเรือประมงจัดให้มีที่พักอาศัย สถานที่เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่แรงงานประมง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ที่อธิบดีกรมเจ้าท่าประกาศกำหนด ดังนี้

(๑) การอนุมัติแผนสำหรับการก่อสร้างหรือดัดแปลงเรือประมงในส่วนที่เกี่ยวกับที่พักอาศัย

(๒) การบำรุงรักษาที่พักอาศัย และพื้นที่ประกอบอาหาร โดยคำนึงถึง สุขลักษณะ ความปลอดภัย โดยรวม และสภาพที่มีความสะดวกสบายและส่งผลดีต่อสุขภาพอนามัย

(๓) การระบายอากาศ ความร้อน ความเย็น และแสงสว่าง

(๔) การลดความสั่นสะเทือนและเสียงที่ดังมากเกินไป

(๕) ที่ตั้ง ขนาด วัสดุในการก่อสร้าง เครื่องเรือนและอุปกรณ์ที่ติดตั้งในห้องนอน ห้องรับประทานอาหาร และบริเวณที่พักอาศัยอื่น ๆ

(๖) อุปกรณ์สุขภัณฑ์ รวมถึง ห้องสุขา และสิ่งอำนวยความสะดวกในการซักล้าง และการจัดให้มีน้ำร้อนและน้ำเย็นที่เพียงพอ

(๗) อื่นๆ

มาตรา ๓๓ ให้เจ้าของเรือประมงจัดให้มีอาหารและน้ำดื่มที่มีคุณภาพ คุณค่าทางโภชนาการ และปริมาณที่เพียงพอต่อแรงงานประมง

มาตรฐานการจัดอาหารและน้ำดื่มตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ที่อธิบดีกรมอนามัยประกาศกำหนด

มาตรา ๓๔ การจัดให้มีอาหาร และน้ำดื่มตามมาตรา ๓๓ ต้องคำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม และศาสนาของแรงงานประมง และไม่เรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากแรงงานประมง

มาตรา ๓๕ ให้เจ้าของเรือประมงจัดให้มีพื้นที่และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเตรียมอาหาร เพื่อให้สามารถจัดเตรียมอาหารได้อย่างถูกสุขลักษณะ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ที่อธิบดีกรมอนามัยประกาศกำหนด

มาตรา ๓๖ ให้เจ้าของเรือประมงจัดให้มีเอกสารที่มีขั้นตอนการร้องเรียนอันเกี่ยวกับสภาพการทำงานและสภาพความเป็นอยู่ของแรงงานประมงตามพระราชบัญญัตินี้แก่แรงงานประมง

ในกรณีที่แรงงานประมงได้ร้องเรียนตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของเรือประมงดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง และแจ้งผลการตรวจสอบให้แก่แรงงานประมงทราบโดยเปิดเผยและไม่ชักช้า

การร้องเรียนดังกล่าวไม่ตัดสิทธิแรงงานประมงที่จะร้องเรียนต่อหน่วยงานของรัฐเจ้าของธง หรือรัฐเจ้าของท่าเรือที่เรือเทียบท่า หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องซึ่งแรงงานประมงนั้นมีสัญชาติ

ห้ามเจ้าของเรือประมงบอกเลิกการจ้างงานหรือกระทำการใด ๆ อันอาจเป็นผลร้าย หรือเป็นผลให้แรงงานประมงหรือผู้ที่เกี่ยวข้องไม่สามารถทนทำงานอยู่ต่อไปได้ เพราะเหตุที่ได้ร้องเรียน หรือให้การเป็นพยานตามวรรคสอง และวรรคสาม

หมวด ๖

การดูแลทางการแพทย์ การคุ้มครองสุขภาพ และการประกันสังคม

ส่วนที่ ๑

การดูแลทางการแพทย์

มาตรา ๓๗ ให้เจ้าของเรือประมงจัดให้มีอุปกรณ์ทางการแพทย์ และเวชภัณฑ์เพื่อใช้ปฐมพยาบาลเบื้องต้นในจำนวนที่เพียงพอเพื่อให้เหมาะสมกับการทำงานและระยะเวลาการใช้ชีวิตบนเรือประมง ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

อุปกรณ์ทางการแพทย์และเวชภัณฑ์ตามวรรคหนึ่งต้องมีคู่มือการใช้และข้อมูลต่าง ๆ ในภาษาที่แรงงานประมงสามารถเข้าใจได้

มาตรา ๓๘ ให้เจ้าของเรือประมงจัดให้มีบุคคลบนเรืออย่างน้อยหนึ่งคนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมหรือผ่านการอบรมเรื่องการปฐมพยาบาล และการดูแลรักษาในรูปแบบอื่น ๆ โดยคำนึงถึงจำนวนของแรงงานประมงบนเรือ พื้นที่ปฏิบัติการ และระยะทางในการเดินเรือ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

มาตรา ๓๙ ให้เจ้าของเรือประมงต้องมีการติดตั้งวิทยุหรืออุปกรณ์สื่อสารทางดาวเทียมกับบุคคลหรือหน่วยบริการบนชายฝั่งที่สามารถให้คำปรึกษาทางการแพทย์ได้ โดยคำนึงถึงพื้นที่ปฏิบัติการ และระยะทางในการเดินเรือ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานประกาศกำหนด

มาตรา ๔๐ ให้ไต่ก้งหรือเจ้าของเรือประมงจัดการให้แรงงานประมงที่ได้รับบาดเจ็บสาหัสหรือเจ็บป่วยร้ายแรงที่เกิดขึ้นบนเรือ ได้รับการรักษาทางการแพทย์บนฝั่งโดยเร็ว

มาตรา ๔๑ ให้เจ้าของเรือประมงที่มีเรือขนาดความยาว ๒๔ เมตรขึ้นไป ต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีอุปกรณ์ทางการแพทย์ และเวชภัณฑ์ที่จะนำไปใช้บนเรือ

(๒) จัดให้มีอุปกรณ์ทางการแพทย์และเวชภัณฑ์บนเรือต้องได้รับการบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม และได้รับการตรวจสอบเป็นประจำตามช่วงเวลาตามที่อธิบดีกรมการแพทย์ประกาศกำหนด

(๓) จัดให้มีคู่มือทางการแพทย์ที่ได้รับการรับรอง หรือได้รับความเห็นชอบตามที่อธิบดีกรมการแพทย์ประกาศกำหนด โดยพิจารณาตามมาตรฐานของคู่มือทางการแพทย์ระหว่างประเทศสำหรับเรือที่จัดทำโดยองค์การระหว่างประเทศ

(๔) จัดให้มีระบบการรักษาทางการแพทย์ตามคำแนะนำทางการแพทย์ รวมถึง คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ผ่านทางวิทยุ การสื่อสารผ่านดาวเทียม หรือช่องทางอื่นๆ ที่สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา

(๕) จัดให้มีรายชื่อสถานีวิทย์และดาวเทียม ที่สามารถขอรับคำแนะนำทางการแพทย์ได้

(๖) จัดให้แรงงานประมงได้รับการดูแลรักษาทางการแพทย์ในขณะที่อยู่บนเรือหรือบนฝั่ง ณ ท่าเรือต่างประเทศ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

ส่วนที่ ๒

ความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงาน และการป้องกันอุบัติเหตุ

มาตรา ๔๒ ให้มีคณะกรรมการด้านความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงานบนเรือประมง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมประมง เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมประมงแต่งตั้งข้าราชการกรมประมง จำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๔๓ ให้คณะกรรมการด้านความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงานบนเรือประมง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดมาตรการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน โรคจากการทำงาน และความเสียหายที่เกี่ยวข้องกับการทำงานบนเรือประมง รวมถึงการประเมินและการบริหารจัดการความเสี่ยง การฝึกอบรม และการให้ความรู้บนเรือแก่แรงงานประมง

(๒) กำหนดมาตรการฝึกอบรมของแรงงานประมงด้านการควบคุมเครื่องมือทำการประมงประเภทต่างๆ ที่จะต้องใช้ และด้านความรู้ในการทำประมง ซึ่งจะได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ

(๓) กำหนดภารกิจของเจ้าของเรือประมง ไต้ก้ง แรงงานประมง และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องในเรื่องความปลอดภัยและสุขอนามัยของแรงงานประมง

(๔) กำหนดวิธีการรายงานและการสอบข้อเท็จจริง กรณีการเกิดอุบัติเหตุบนเรือประมงไทย

มาตรา ๔๔ ให้เจ้าของเรือประมงที่มีความยาว ๒๔ เมตรขึ้นไป และอยู่ในทะเลเกินกว่าสามวัน ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำวิธีปฏิบัติบนเรือเพื่อป้องกันการเกิดโรค การได้รับบาดเจ็บ และอุบัติเหตุจากการทำงาน

(๒) จัดให้มีคู่มือการฝึกอบรม การฝึกอบรมอุปกรณ์ หรือข้อมูลอื่น ๆ ที่เหมาะสมและเพียงพอ ต่อการประเมินและการจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยบนเรือประมงให้แก่แรงงาน ประมง

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย ในการทำงานบนเรือประมง ประกาศกำหนด

มาตรา ๔๕ ให้เจ้าของเรือประมงที่มีความยาว ๒๔ เมตรขึ้นไป และอยู่ในทะเลเกินกว่าสามวัน จัดหาอุปกรณ์และชุดป้องกันภัยส่วนบุคคลที่เหมาะสมให้แก่แรงงานประมง และให้แรงงานประมงทุกคนบนเรือ ได้รับการฝึกอบรมความปลอดภัยพื้นฐานตามหลักสูตรที่คณะกรรมการด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยใน การทำงานบนเรือประมงประกาศกำหนด

มาตรา ๔๖ ให้เจ้าของเรือประมงที่มีความยาว ๒๔ เมตรขึ้นไป และอยู่ในทะเลเกินกว่าสามวัน รับแรงงานประมงที่ผ่านการฝึกอบรมความปลอดภัยพื้นฐานตามหลักสูตรที่คณะกรรมการด้านความปลอดภัยและ สุขอนามัยในการทำงานบนเรือประมงประกาศกำหนด จำนวนอย่างน้อยหนึ่งคนขึ้นทำงานบนเรือประมง

มาตรา ๔๗ ให้เจ้าของเรือประมงที่มีความยาว ๒๔ เมตรขึ้นไป และอยู่ในทะเลเกินกว่าสามวัน จัดให้มีการแนะนำและฝึกปฏิบัติให้แรงงานประมงมีความคุ้นเคยกับอุปกรณ์และวิธีการทำงานของอุปกรณ์เป็น อย่างดีและเพียงพอ รวมถึงมาตรการด้านความปลอดภัยที่เกี่ยวข้อง ก่อนที่จะใช้อุปกรณ์ หรือมีส่วนในการ ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๔๘ ให้แรงงานประมงหรือผู้แทนของแรงงานประมงเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมิน ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยในการทำงาน ตามรูปแบบที่คณะกรรมการด้านความปลอดภัยและ สุขอนามัยในการทำงานบนเรือประมงประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๓

การประกันสังคม การคุ้มครองในกรณีการเสียชีวิต การบาดเจ็บ และการเจ็บป่วยอันเกี่ยวเนื่องกับงานที่ทำ

มาตรา ๔๙ แรงงานประมงมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

มาตรา ๕๐ แรงงานประมงมีสิทธิได้รับเงินทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

หมวด ๗
คณะกรรมการแรงงานประมง

มาตรา ๕๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการแรงงานประมง” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงแรงงานเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการกงสุล อธิบดีกรมการจัดหางาน อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม ผู้แทนกองทัพเรือ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการคุ้มครองแรงงาน ด้านการประมง ด้านสิทธิมนุษยชนซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานแต่งตั้ง ด้านละหนึ่งคน ผู้แทนฝ่ายเจ้าของเรือประมง และผู้แทนฝ่ายคนงานประมง ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานแต่งตั้ง จำนวนฝ่ายละสองคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานแต่งตั้งข้าราชการกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และการได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนฝ่ายเจ้าของเรือประมงและผู้แทนฝ่ายคนงานประมง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานกำหนด

มาตรา ๕๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายด้านการคุ้มครองแรงงานประมง

(๒) กำหนดยุทธศาสตร์และมาตรการในการคุ้มครองแรงงานประมง รวมทั้งประสานงานในการป้องกันและการปราบปรามการค้ามนุษย์ด้านแรงงานในภาคประมงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๓) จัดทำและกำกับการดำเนินการการตรวจแรงงานในภาคประมง โดยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ประชาสังคม ให้สอดคล้องกับนโยบายยุทธศาสตร์ มาตรการ ในการบริหารจัดการแรงงานภาคประมง

(๔) จัดทำและกำกับการดำเนินการตามแผนงานและแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของพนักงานตรวจแรงงานเกี่ยวกับการตรวจแรงงานในภาคการประมง

(๕) ติดตาม และจัดทำรายงานการดำเนินการตามพันธกรณีระหว่างประเทศ การให้ความร่วมมือและประสานงานกับต่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานภาคประมง

(๖) เสนอความเห็นในการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัตินี้ให้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยการทำงาน ในภาคการประมง มาตรฐานระหว่างประเทศ รวมทั้ง เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือที่กฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

กรณีตาม (๗) หากแต่งตั้งอนุกรรมการในจังหวัดใดที่มีอาณาเขตติดต่อกับชายฝั่งทะเล หรือแม่น้ำโขง ให้มีผู้แทนกองทัพเรือเป็นอนุกรรมการด้วย

มาตรา ๕๓ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการผู้แทนฝ่ายเจ้าของเรือประมง และกรรมการผู้แทนฝ่ายคนงานประมง มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน แต่งตั้งกรรมการแทน และให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทนวันต่อวันแต่วาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้

ในกรณีที่กรรมการผู้แทนฝ่ายเจ้าของเรือหรือกรรมการผู้แทนฝ่ายคนประจำเรือพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน แต่งตั้งกรรมการในประเภทเดียวกันเป็นกรรมการแทน และให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้ง อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ตนแทน วันต่อวันแต่วาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๕๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการผู้แทนฝ่ายเจ้าของเรือประมง และกรรมการผู้แทนฝ่ายคนงานประมงพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานให้ออกเพราะบกพร่องหรือทุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๗) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๕๕ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมสำหรับการประชุมคราวนั้น

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๕๖ การประชุมของคณะอนุกรรมการต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม และให้นำมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับกับการประชุมคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๕๗ ให้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการให้แก่ คณะกรรมการและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน องค์กรระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการ คุ้มครองคนงาน ในภาคประมง การพัฒนา การฝึกอบรมพนักงานตรวจแรงงาน รวมทั้งปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ คณะกรรมการหรืออนุกรรมการมอบหมาย

หมวด ๘ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๘ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ขึ้นไปบนเรือประมงหรือเข้าไปในสำนักงานของเจ้าของเรือประมง และสถานที่ทำงานเพื่อตรวจ สภาพการทำงาน สภาพการจ้าง และสภาพความเป็นอยู่ สอบถามข้อเท็จจริง ถ่ายภาพ ถ่ายสำเนาเอกสารที่ เกี่ยวกับการจ้าง การจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา และทะเบียนคนประจำเรือ ปูมเรือ เอกสารทะเบียนหนังสือรับรอง และข้อมูลใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง เก็บตัวอย่างวัสดุหรือผลิตภัณฑ์เพื่อวิเคราะห์เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และกระทำการอื่นใดเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในอันที่จะปฏิบัติการเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกเจ้าของเรือประมง แรงงานประมง หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาชี้แจง ข้อเท็จจริง หรือให้ส่งสิ่งของหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) มีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้เจ้าของเรือประมง หรือแรงงานประมง ปฏิบัติให้ถูกต้องตาม พระราชบัญญัตินี้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อเจ้าของ เรือประมง หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง และให้เจ้าของเรือประมงหรือผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก และไม่ขัดขวางการ ปฏิบัติตามหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๔) ชี้ขาดข้อพิพาทเกี่ยวกับการทำงานตามมาตรา ๒๐ (๓)

การขอมีบัตรประจำตัว การออกบัตรประจำตัว และแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานกำหนด

การปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงแรงงานกำหนด

หมวด ๙ การปฏิบัติตามและการบังคับใช้

มาตรา ๕๙ เรือประมงที่อยู่ในทะเลเกินกว่าสามวัน ซึ่ง

(๑) เป็นเรือที่มีความยาว ๒๔ เมตรขึ้นไป หรือ

(๒) เดินเรือในระยะทางเกิน ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากชายฝั่งของประเทศไทย หรือการเดินทางออกไป นอกไหล่ทวีป ไม่ว่าจะระยะทางจากชายฝั่งจะมากกว่าก็ตาม

กรณีตาม (๑) หรือ (๒) ต้องมีเอกสารที่ยังไม่หมดอายุ ซึ่งออกโดยหน่วยงานภาครัฐ เพื่อระบุว่า เรือลำนี้ผ่านการตรวจสภาพการทำงานและสุขอนามัย ตามพระราชบัญญัตินี้

เอกสารตามวรรคสอง และใบรับรองความปลอดภัยของเรือประมงไทยหรือเรือประมงสัญชาติอื่น
แล้วแต่กรณี ต้องมีอายุไม่เกิน ๕ ปี

หมวด ๑๐
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของเจ้าของเรือประมง
อันเป็นข้อเท็จจริงตามปกติวิสัยของเจ้าของเรือประมงจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจาก
การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้
หรือเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองแรงงาน การแรงงานสัมพันธ์ ความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานประมง
หรือการสอบสวนหรือพิจารณาคดี

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งจะต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล
ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใดหรือไม่สั่งการ
หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งต้องรับผิดชอบ
ในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๖๒ เจ้าของเรือประมงหรือไต๋ก๋งที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖
มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕
มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๖๓ เจ้าของเรือประมงที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๙
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีปรับไม่เกินหกหมื่น หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีและปรับห้าเท่าของค่าบริการหรือ
ค่าใช้จ่ายที่เรียกไว้

มาตรา ๖๖ เจ้าของเรือประมง แรงงานประมง หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๘
(๒) และ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บุคคลที่ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา
๕๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ความผิดตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือคณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบความผิดอื่น นอกจากที่กำหนดไว้ใน (๑)

คณะกรรมการเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้ประกอบด้วยผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกรมการจัดหางาน ผู้แทนกรมประมง ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานผู้แทนกรมเจ้าท่า เป็นกรรมการ และผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้มีทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและในส่วนภูมิภาคได้ตามที่คณะกรรมการกำหนดตามความเหมาะสม

หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่และคณะกรรมการเปรียบเทียบให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งให้มาชำระค่าปรับแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๘ โใบอนุญาตจัดหางานที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยคนหางานและคุ้มครองคนหางานก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้จนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี